

*Nie takie ot,
jubileuszki!*

600 lat Zbuczyna

200 lat Moniuszki

*"Moniuszka w mazowieckich szkołach
i przedszkolach"
Projekt realizowany przez
Szkołę Podstawową im. Jana Pawła II
w Zbuczynie*

Dlaczego przystąpiliśmy do realizacji projektu?

Do pierwsze:

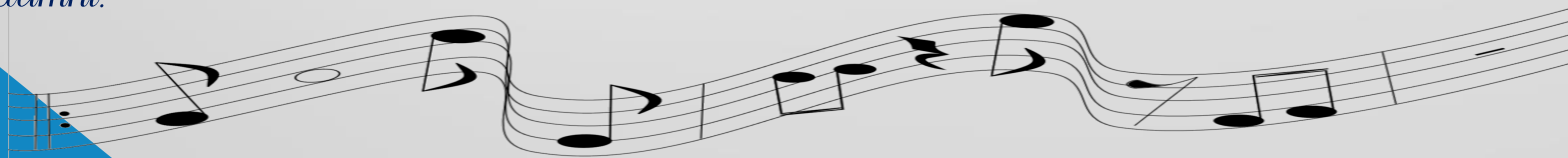
Honorowy patronat Teatru Wielkiego Opery Narodowej to swoista nobilitacja, obok której nie można przejść obojętnie.

Do drugie:

Oferta Mazowieckiego Samorządowego Centrum Doskonalenia Nauczycieli to zawsze merytoryczne i interesujące wyzwania.

Do trzecie:

Nasza Szkoła im. Jana Pawła II w Zbuczynie wielokrotnie brała udział w projektach matematycznych, językowych, sportowych..., ale jeszcze nigdy nie podjęła się tak spektakularnych artystycznych przedsięwzięć. Wszystkie czynniki sprawiły, że zaczęła kielkować w nas potrzeba nowych wyzwań, spełnienia marzeń, pracy dla innych. Nie przerażał nas ogrom pracy i czasu poświęconego dla realizacji projektu. Liczyło się tylko zaangażowanie i przygotowanie takiego materiału, z którego będziemy mogli być dumni.

W jaki sposób go realizowaliśmy?

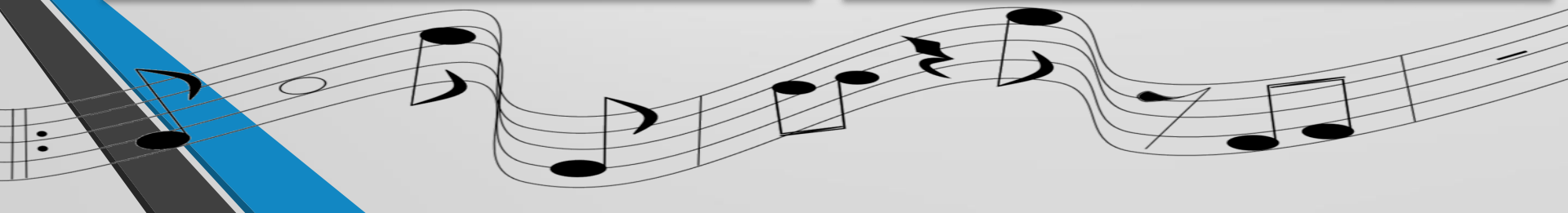
Ustalenie projektowej drogi zajęło nam trochę czasu. Koordynatorzy przekazali nam wszystkie informacje, które „zwieźli” ze szkolenia w stolicy. Zachwalali pomysłowość, innowacyjność naszych kolegów. Mówi się „Ile głów, tyle pomysłów.” – w naszym przypadku też tak było. Stuchaliśmy, a w głowach rodziły się plany. Tak, jak potrafiliśmy najlepiej, przy wsparciu i nadzorze ciała pedagogicznego, dyrektora szkoły Pana Andrzeja Chromińskiego oraz dyrektora GOK Pana Krzysztofa Boruty opracowaliśmy je, przygotowaliśmy i pokazaliśmy światu (no może światkowi).

Przedsięwzięcie 1 – Gazetka

Aby wszyscy dowiedzieli się o przystąpieniu naszej szkoły do projektu przygotowaliśmy gazetkę ścienną. Każdego wchodzącego do budynku szkoły witał Stanisław Moniuszko.

Na tablicy „usadowił się” między pięcioliniami, nutami i z radością w oku zapraszał do poznania jego utworów.

Przedsięwzięcie 2 – Wystawa plakatu

Wspólnie z koordynatorką plastyczną podjęliśmy wyzwanie organizacji wystawy. Pojawiły się na niej plakaty informujące o naszym projekcie, przypominające wielkie jubileusze mistrza Moniuszki i naszego Zbuczyna. Informacje o wymiarach, technikach wykonania i terminie składania prac opublikowano na internetowej stronie szkoły, słychać je było na lekcjach plastyki. Wpłynęło 16 prac, spośród których powołana komisja wybrała najlepsze.

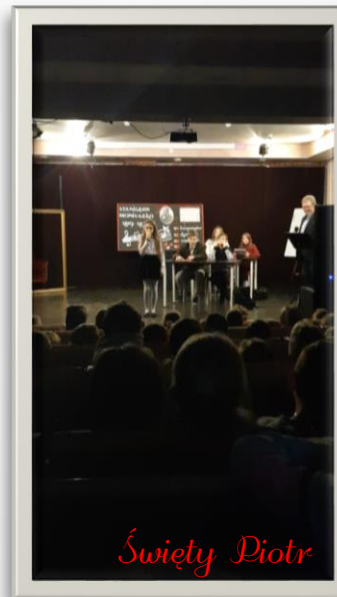

Wyróżnione prace zostały oprawione w piękne ramy, szczegółowo opisane i wystawione. Na początku sztalugi stanęły na korytarzu szkolnym w kąci naszego patrona Jana Pawła II. Mogli podziwiać je uczniowie, rodzice i goście szkoły.

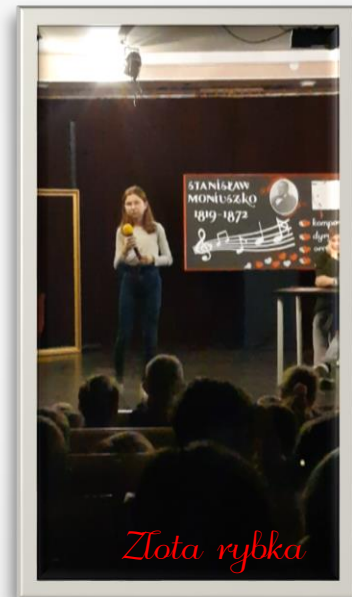
Przedsięwzięcie 3 – Koncert

Moniuszko to muzyka, więc czyż można było podczas projektu nie wyśpiewać jego utworów? Koordynatorzy muzyczni wybrali najwspanialszych ze wszystkich wspaniałych śpiewaków szkoły. Wspólnie wstuchiwali się w utwory, ćwiczyli i szykowali niespodziankę, o której do końca nie chcieli nic powiedzieć. Podczas Koncertu Galowego usłyszeliśmy przepiękne wykonania utworów: Złota rybka, Pieśń wieczorna, Chochlik... Wśród starszych wykonawców pojawiła się trzecioklasistka Nikola, która zauroczyła widownię utworem „Święty Piotr”.

Święty Piotr

<https://youtu.be/QfvjRIQFgEg>

Złota rybka

<https://youtu.be/tLhYWyziM5o>

Pieśń wieczorna

<https://youtu.be/DOCPJ5gHzCk>

Na lekcjach muzyki słyszeliśmy niektóre z tych pieśni, ale wiedzieliśmy, że najbardziej znana jest „*Prząśniczka*”,

której teraz dziwnie długo nikt nie wykonywał. No i wtedy zaczęło się.

Na scenę wychodziły kolejne osoby przebrane zgodnie ze stylem wykonywanego utworu.

<https://youtu.be/OIN6igtMCik>

Była więc „Prząśniczka” disco polowa, jazzowa i swingowa. Na deskach sceny szalał heavy metalowiec, szarpiając struny gitary w rytm metalowej „Prząśniczki”. W błyszczącej peruce i cekinowej sukience w rytm dyskotekowej „Prząśniczki” szalała piątoklasistka Oliwia. Radości nie było końca, oklaski rozbrzmiewały długo. Długo szumiały też moniuszkowskie pieśni w naszych uszach.

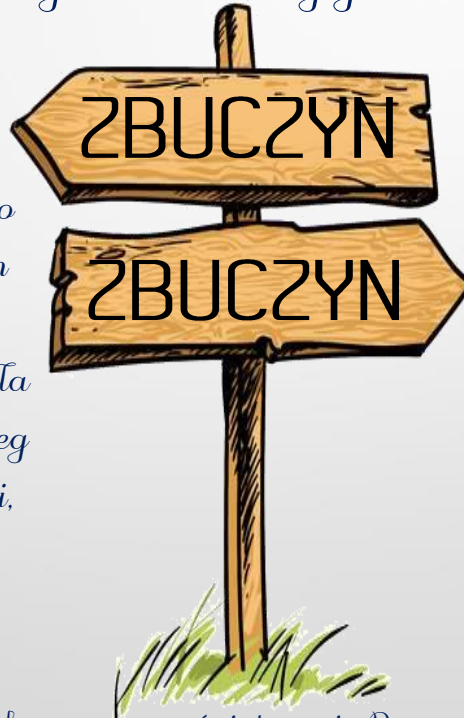

Przedsięwzięcie 4 – Teksty literackie

Podczas spotkań organizacyjnych ktoś rzucił pytanie – **Czy Moniuszko był w Zbuczynie?** Choć na początku wydało nam się to śmieszne, to już za moment poddaliśmy pytanie pod dyskusję. A skąd wiadomo, że nie? Nigdzie takich zapisków nie ma, a Zbuczyn leżący na trasie brzeskiej mógł być dla Moniuszki przystankiem w drodze do Warszawy. Szybko zrodził się więc pomysł rozpisania konkursu literackiego. Prace mogły mieć dwa wstępy.

Pierwszy z nich brzmiał:

W sierpniu 1827 roku Czesław Moniuszko wraz z kuzynami oraz ośmioletnim synem Stasiem wyprawił się do Warszawy. Podróż z Mińska (około 600 km) nie mogła odbyć się bez przystanków na posłankę, nocleg i zmianę koni. Przemierzając trakt brzeski, w pewien ciepły wieczór stanęli w Zbuczynie...

Drugi rozpoczynały słowa:

W końcu października 1858 roku (Stanisław Moniuszko miał już 39 lat) wyładowana po zręby bryka przez sześć dni wiozła dziewiątkę Moniuszków i wierną służącą Agatę z Wilna do Warszawy. Podróż nie mogła..... stanęli w Zbuczynie...

Pisanie prac trwało przez okres przerwy świątecznej. Po powrocie do szkoły znów zostaliśmy miło zaskoczeni. Panie polonistki miały gorzej, bo przed nimi złożono do sprawdzenia dwadzieścia pięć prac.

Przedsięwzięcie 5 – Zakładki

Biblioteka szkolna oraz Biblioteka Gminna to miejsca, w których pojawia się wiele osób. W szkolnej sile rzeczy przewijają się uczniowie, ale w gminnej spotkać można trzy pokolenia. Postanowiliśmy zaprojektować zakładkę z Moniuszką, jego podobizną, złotą myślą, najważniejszymi informacjami o kompozytorze i jego utworach. Gdy zakładka powstała została kilkaset razy powielona, zalaminowana i przekazana bibliotekarzom. Dostał ją każdy wypożyczający książki, aby na co dzień, zaznaczając kartki wspomnień i popatrzył Moniuszce w oczy.

Przedsięwzięcie 6 – Przedstawienie

Długo rozmyślaliśmy, jak potrafimy najpiękniej zakończyć projekt. Jesteśmy dumni, że na kanwie znalezionych informacji udało się nam ułożyć scenariusz przedstawienia teatralnego, w którym znalazły swe miejsce nasze wszystkie powyższe przedsięwzięcia. **31 stycznia 2020 r.** scena Gminnego Ośrodka Kultury na godzinę zamieniła się w pracownię i korytarz szkolny.

Na ścianie, jako dekoracja pojawiła się gazetka o Moniuszce przyniesiona ze szkoły.

W rogu, za ogromnych rozmiarów ramą stanął okazały fotel. Pośrodku stoliki i krzesła, mapa, z boku sztalugi z plakatami.

Na widowni gasną światła. Trójka szkolnych przyjaciół podziwiała próbę poloneza. Tancerze ubrani w stroje z epoki, co dodaje chwili ogromnej podniosłości.

<https://youtu.be/wcu5EC3opxA>

Gdy próba tańca kończy się, przyjaciele postanawiają wracać do domu, bowiem jutro czeka ich sprawdzian z Moniuszki. W pośpiechu powtarzają wiadomości, które zapamiętali z lekcji. Pod wrażeniem jest Moniuszko, który wstaje z fotela i wychodzi do aktorów z ramy obrazu. Dzieci, początkowo wystraszone ducha oprowadzają go po salach i korytarzach szkolnych, wszędzie po trosze zatrzymując się. Mistrz jest szczęśliwy słysząc wyśpiewywane dźwięki jego utworów, czytane utwory literackie z nim w roli głównej. Uśmiecha się widząc przepiękną wystawę plakatu i wspomina mistrzowskie, taneczne wykonanie jego poloneza. Podczas sceny pożegnalnej Moniuszko nie kryje wzruszenia. Cieszy się, że pamięć o nim i jego dziełach jest wciąż żywa. Gdy kurtyna opadła, a z sali słychać było gromkie brawa, ogarnęła nas duma i szczęście.

Jakie efekty uzyskaliśmy?

Jesteśmy pewni, że misja przybliżenia kolegom z naszej szkoły, rodzicom i gościom postaci ojca opery narodowej Stanisława Moniuszki powiodła się. Projekt „Nie takie ot jubileuszki! 600 lat Zbuczyna, 200 lat Moniuszki” przypomniał, a niekiedy (wstyd przyznać) dopiero przybliżył jego postać. Podczas jego realizacji wybrzmiały wspomnienia wydarzeń z obchodów 600-lecia powstania miejscowości, naszej małej ojczyzny. Wytwory uczniowskich działań tj. gazetki, plakaty w dostojny sposób upiększają naszą placówkę, salę Gminnego Ośrodka Kultury, jednocześnie wspominając o Polakach i historycznych wydarzeniach, o których nigdy nie powinniśmy zapomnieć. Zakładki, po dziś dzień przekładane w książkach czytanych przez uczniów, nauczycieli, rodziców, czytelników biblioteki gminnej, władze samorządowe, członków Gminnego Zespołu Wokalnego, słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku przypominają tytuły moniuszkowskich utworów, jego ciekawy życiorys, złote myśli, wizerunek. Prace literackie nie spoczęły na dnie teczek polonistów tylko, jako świadectwo mozolnej, ale zakończonej sukcesem pracy zostały wyłożone w szklanych gablotach, gdzie każdy przechodzący może zerknąć i przypomnieć sobie przygodę w Zbuczynie z Moniuszką w roli głównej. Kiedy podczas spotkań organizacyjnych rozpatrywaliśmy pomysł odtąnczenia poloneza, nikt z nas nie przypuszczał, że zostanie wykonany w tak dostojny sposób. Stroje z epoki nadały piękna muzyce, układowi choreograficznemu, nam samym. Zgromadzone zdjęcia są tego żywym przykładem. Koncert moniuszkowskich utworów przybliżył słuchaczom namiastkę bogatego dorobku pieśni autora, ale też wyróżnił uczniów uzdolnionych muzycznie, ambitnych i odważnych zarazem.

Jakie korzyści przyniósł nam udział w realizacji tego projektu?

Choć może zabrzmieć to szumnie, to wszystkie przedsięwzięcia projektu w pięknej formie połączyły pokolenia. Wspólne rozmowy, dyskusje i długa, ale ciekawa realizacja zadań zacieśniły relacje między uczniami, a nauczycielami. Dostrzegliśmy obopólną radość ze wspólnej pracy, podczas której pełno było zrozumienia i życzliwości. Kolejno osiągane cele wprawiały w dumę, dodawały nowej energii i skrzydeł do dalszego działania. Dzięki nim udało się nam przygotować przedstawienie teatralne i wystawić je na deskach Gminnego Ośrodka Kultury. To tu prawdziwie połączyły się pokolenia: dzieci – rodzice – dziadkowie. To tu owoce wspólnej pracy pokazali uczniowie – nauczyciele – dyrektorzy. To tu społeczność szkolna przy dźwiękach utworów Stanisława Moniuszki otworzyła swe serce dla społeczności gminnej.

Sukces przedstawienia pociągnął za sobą plany tournée. Nie ma śmiechu! Dyrektor szkoły poinformował nas, że z przedstawieniem odwiedzimy dwie zaprzyjaźnione szkoły, a Dyrektor GOK, że dodatkowo jeszcze dwie świetlice wiejskie. **Dla Moniuszki warto było to zrobić!** Byliśmy gotowi, ale przyszedł KORONAWIRUS i pomieszał nam wszystkie plany. Szkoda, że nie spotkamy się w realu, w murach Teatru Wielkiego Opery Narodowej.

Koordynatorzy projektu:

Tomasz Radomyski

Anna Kondrciuk

Mariola Krasuska

Bogusława Patej

Renata Biardzka

Paulina Stolarczyk

Katarzyna Zdanowska

Marzena Chromińska

W ZBUCZYNIIE
IM. JANA PAWŁA II
WNIOSŁY ADAM-3034

